

### دوران کودکی

لئوناردو داوینچی در سال ۱۴۵۲ در یک روستای توسکانی زاده شد. او فرزند یک ثروتمند، با نام پیرو فرانسیسو دی انتونیو داوینچی و یک زن دهقان به نام کاترین بود. در مورد دوران کودکی لئوناردو اطلاعات زیادی در دست نیست. او ۵ سال اول زندگی خود را با مادرش گذراند، سپس در سال ۱۴۵۷ نزد خانواده‌ی پدرش، پدربزرگ، مادر بزرگ و عمویش زندگی کرد.

او تحصیلات ابتدایی را در مدرسه دهکده محل سکونتش گذراند. با اینکه در مدرسه چندان موفق نبود، ولی شور و هیجان زیادی نسبت به طبیعت نشان می‌داد. داوینچی به صورت غیر رسمی هندسه و ریاضیات را نیز آموخت.

### دوران جوانی

او را به شاگردی به هنرکده‌ای در فلورانس فرستادند تا نزد آندرتا دل وروکیو (۱۴۸۸-۱۴۳۵) که نقاش و پیکر تراش بود، آموزش ببیند. وروکیو شهرت بسیاری برخوردار بود؛ به گونه‌ای که ساخت بنای یادبود «بارتولومئو کولونو»، سردار نظامی شهر ونیز را به او سپردند. در آتلیه‌ای که قابلیت ساخت چنین شاهکارهایی را داشت، لئوناردوی جوان می‌توانست چیزهای زیادی بیاموزد.

بدون شک در آنجا با رموز فنی ریخته‌گری و کارهای فلزی آشنا شده و آموخته‌است که چگونه با مطالعه و مشاهده دقیق مدل‌های برهنه و پوشیده، تابلوها و تندیس‌هایی را پدید آورد. شمار زیادی از نقاشان و پیکر تراشان خوب، از هنرآموزان کارگاه موفق «وروکیو» بودند، ولی «لئوناردو» بسیار بهتر از یک نوجوان با استعداد بود، به گونه‌ای که در هفده سالگی در کار پیکر تراشی و سایر امور مربوط به آن به استاد ماهر تبدیل شده بود و قادر بود ابزارهای پیچیده و ماشین‌های مورد نیاز را پدید آورد.

او همچنین به پژوهش درباره‌ی گیاهان و جانوران مختلف پرداخت تا بتواند از آنها در تابلوهایش استفاده کند؛ علاوه بر این، دانش گسترده‌ای درباره‌ی نورشناسی، ژرفا نمایی و استفاده از رنگ‌ها کسب کرد. چنین آموزشی کافی بود که از هر نوجوان با استعدادی یک هنرمند برجسته بسازد. او پس از اتمام آموزش به شهر میلان رفت. لئوناردو در سال ۱۴۷۲ به عضویت گروه قدیس لوقا درآمد. مرکز این گروه یا اتحادیه، که عمدتاً از دارو فروشان، پزشکان، و هنرمندان تشکیل شده بود، در بیمارستان سانتا ماریانوئووا بود احتمالاً لئوناردو در آنجا فرصتی برای آموختن کالبدشکافی به دست آورد. در ۱۴۷۸ شورای شهر از او خواست نمازخانه سان برناردو در کاخ وکیو را نقاشی کند. ولی بنا به دلایلی، این مأموریت را انجام نداد.

### دوران کهنسالی و مرگ

داوینچی اواخر عمر خود را در شهر واتیکان در ایتالیا سپری نمود مکانی که رافائل و میکل آنژ در آنجا فعالیت داشتند. در اکتبر ۱۵۱۵ فرانسوای اول پادشاه فرانسه، میلان را به تسخیر خود درآورد. در دسامبر همان سال لئوناردو به نزد فرانسوای اول و پاپ لیئو ایکس فراخوانده شد. به لئوناردو سفارش جدیدی برای ساخت یک شیر مکانیکی داده شد، شیری که می‌توانست به طرف جلو گام بردارد و قفسه سینه‌اش را باز کرده و خوشه‌ای از گل‌های سوسن را نمایان سازد.

در سال ۱۵۱۵ به خدمت فرانسوا درآمد و در خانه‌ای بیلاقی در کلوس لوس در نزدیکی اقامتگاه سلطنتی جای گرفت. او سه سال پایانی عمر خویش را به همراه ملزی شاگردش در آنجا گذرانید و حقوقی معادل هزار اسکودی (واحد پول آن زمان در ایتالیا) دریافت می‌کرد. داوینچی در روز دوم ماه مه سال ۱۵۱۹ در حالی که تبدیل به یکی از دوستان صمیمی فرانسوا شده بود در کلوس لوس درگذشت.

واساری اینگونه می‌نویسد که پادشاه سر داوینچی را در هنگام مرگ در آغوش گرفت هرچند که این داستان عاشقانه و رومانیک که بسیار باب طبع فرانسویان و بسیاری از هنرمندان است بیشتر به افسانه شبیه‌است تا واقعیت. واساری همچنین می‌نویسد که داوینچی به هنگام مرگ تقاضای حضور یک کشیش برای اعتراف به گناهان می‌کند. بر طبق خواسته‌ی او شصت فقیر تابوت او را حمل می‌کنند. او در کلیسای سنت هابرت تدفین می‌شود. ملزی به عنوان وارث او شناخته می‌شود و تمامی پول‌ها، نقاشی‌ها، وسائل و دیگر آثار او به ملزی تعلق می‌گیرد. البته لئوناردو شریک قبلی و قدیمی‌اش، سالای و همچنین خدمتکارش را فراموش نکرد و به هرکدام از آن دو، نصف تاکستان خویش را بخشید.

### نقاشی‌ها

لئوناردو یک نقاش پرکار نبود، در حقیقت او پرکارترین نقشه‌کش و طراح بود. او مقاله‌های زیادی در مورد کوچکترین مسائل و طرح‌هایی با کوچکترین جزئیات را در مورد مسائلی که توجهش را جلب می‌کرد، نگهداری می‌نمود. علاوه بر این مقالات و طرح‌ها، مطالعات زیادی پیرامون نقاشی انجام داده‌است که از آنان برای کشیدن برخی از تابلوهای معروف خود همچون «باکره صخره‌ها» و «شام آخر» استفاده نموده‌است. قدیمی‌ترین نقاشی داوینچی، در سال ۱۴۷۳ کشیده شد و رودخانه، کوه‌ها، یک قلعه و مزارع کشاورزی را در جزئیاتی دقیق نشان می‌دهد.

داوینچی برای کشیدن تابلوی مونالیزا از سال ۱۵۰۳ آغاز به کار کرد و اتمام آن تا ۱۵۰۷ به طول انجامید. شهرت داوینچی به خاطر اثر ماندگار وی در تاریخ، مونالیزا، بوده‌است.

نسخه کنونی تابلوی نقاشی مونالیزا دارای ابعاد ۵۳×۷۷ سانتیمتر است. نسخه‌ای را که او تهیه کرده بود از نسخه فعلی، بزرگتر بود چرا که در گذر زمان دو ستون از طرفین چپ و راست این تابلو بریده شده‌است. به همین دلیل به هیچ وجه مشخص نیست که مونالیزا در این تابلو نشسته‌است. همچنین باید اشاره کرد که بسیاری از قسمت‌های این تابلو به مرور زمان خراب و یا دوباره نقاشی شده‌است. اما با این وجود شخصیت اصلی نقاشی همچنان محفوظ مانده‌است.

در ۲۱ اوت سال ۱۹۱۱ تابلوی مونالیزا توسط یک دزد ایتالیایی دزدیده شد و به ایتالیا برده می‌شود. پس از گذشت دو سال این تابلو در زادگاه خود یعنی فلورانس دیده می‌شود و پس از انجام برخی فعالیت‌های اداری و قانونی تابلو دوباره به موزه لوور بازگردانده می‌شود.

در سال ۱۹۵۶ شخصی اقدام به پاشیدن اسید به قسمت پایینی تابلو نمود که مرمت آن سال‌ها به طول انجامید. در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی شهرهای نیویورک، توکیو و مسکو میزبان این تابلو بوده‌اند.

### شام آخر

این اثر هنری نشانگر صحنه‌هایی از شام آخر روزهای پایانی عمر مسیح است آنطور که انجیل به آن اشاره کرده‌است. این نقاشی بر پایه‌ی کتاب یوحنا، باب ۱۳ آیه‌ی ۲۱ است آنجا که مسیح می‌گوید که یکی از ۱۲ حواری‌اش به وی خیانت خواهد کرد. این نقاشی یکی از مشهورترین و باارزشترین نقاشی‌های جهان است

### پژوهش‌های علمی

برخی از مسائلی که لئوناردو بر روی آن‌ها پژوهش انجام داد به شرح زیر می‌باشد:

–مطالعه پیرامون زمین‌شناسی و بحث‌های آن

–مطالعه بر روی آناتومی بدن انسان اسکلت ارگان‌های داخلی و رگ‌ها. بیمارستان آن زمان به داوینچی جسد مردگان را برای

کالبدشکافی می‌داد و او در حدود سی جسد را کالبدشکافی نمود و از بسیاری از اندام‌ها طرح‌هایی کشید. این طرح‌ها بعدها به محققین و هنرمندان کمک بسیاری برای کشیدن و شناخت بهتر بدن انسان نمود.

-مطالعه بر روی آناتومی بدن حیوانات همچون اسب‌ها سگ‌ها و خرس‌ها

-شناخت حالات چهره‌ی انسان

-چگونگی پرواز پرندگان

-آب و هوا و پدیده‌های آب و هوایی

-چگونگی جاری شدن آب

-مطالعه بر روی گیاهان و ساختار آنان

-نور، سایه، آینه‌ها و عدسی‌ها

-پرسپکتیو

-هندسه و اجسام جامد

### طرح‌های مهندسی و اختراعات

داوینچی علاوه بر نقاشی به عنوان یک مهندس نیز مشهور است. او در نامه‌ای به دوک میلان اظهار داشت که قادر به تهیه و ساخت دستگاه‌هایی برای دفاع از شهر و همچنین محاصره شهر دشمن است. هنگامی که او به ونیز گریخت، شاگردی را پیدا کرد که با کمک او توانست یک سنگر متحرک را طراحی کند. او حتی طرحی برای منحرف کردن مسیر رودخانه آمو داشت، پروژه‌ای که نیکولو ماکیاولی نیز بر روی آن کار کرد. مقالات داوینچی شامل تعداد بسیار زیادی از اختراعات عملی و قابل اجرا و غیر عملی، شامل آلات موسیقی، پمپ‌های هیدرولیک، توپ‌های بخار، سپرهای خاص و... می‌گشت.